

म्यन्ति गृहस्था यत्रेति दमो गृहम् ॥ दिवेः किप्रत्ययो बाहुलकात् । लिङ्गद्वावा-
द्वित्वम् । तुजादीनां दीर्घाभ्यासस्येति [पा० ६. १. ७.] अभ्यासदीर्घः । देवयतीति
दीदिविः ॥ २३ ॥

स नः पितेव सूनवेऽग्रे सूपायनो भव ।

सचस्वा नः स्वस्तये ॥ २४ ॥

हे अग्रे गार्हपत्य स पूर्वाक्तगुणयुक्तस्त्वं नोऽस्माकं सूपायनो भव । सुखिनो-
पैतुं शक्यः सूपायनः । सुदृष्टप्राप्तुं (11.) शक्यो भव । तत्र दृष्टान्तः । सूनवे पितेव
यथा पुत्राय पिता भयं विना सुखेन प्राप्तुं शक्यः । किं च नोऽस्माकं स्वस्तये
क्षेमाय सचस्वानेन कर्मणा समवेतो भव । पच समवाये इति धातुः [धा० ११. ६.
२३. २८.] यद्वा सचस्व सेवस्व । पच सेवने [धा० ६. २.] ॥ २४ ॥

a. अग्रे त्वं नोऽग्रतम उत त्राता शिवो भवा वद्व्यः ।

b. वसुर्गन्निर्वसुश्चवा अहो नक्षि द्युमत्तमः रुयिं दाः ॥ २५ ॥

चतस्रो द्विपदा विराज अग्रेय्यः । दशार्णपादा विराट् (12.) । बन्धादिदृष्टाः ।
हे अग्रे गार्हपत्य त्वं नोऽस्माकमन्तमः अन्तिकतमः सर्वदा समीपवर्ती भव । अम्
गतौ भजने शब्दे अमति समीपं प्राप्नोतीत्यम् छिप् अतिशयितोऽम् अन्तमः अम्-
शब्दात्तमप् । यद्वात्तिकशब्दात्तमपि पृषोदरादित्वेन [पा० ६. ३. १०१.] साधुः । उता-
पि च त्राता पालयिता । शिवः शान्तः । वद्व्यः वद्व्याय हितो वद्व्यः तादृ-
शश्च भव । पुत्रादिसमूहो वद्व्यः । यद्वा वद्व्यं गृहम् [निघ० ३. ४.] । तस्मै हितो
भव । किम्भूतः त्वं वसुः वासयतीति वसुः । जनानां वासयिता । तथा अग्निः ।
अङ्गतीत्यग्निः । अग्नि गतौ । आहवनीयादिद्वेपेण गमनशीलः । तथा वसुश्चवाः
वसुना धनेन अरवः कीर्तिर्यस्यासौ वसुश्चवाः । धनप्रदोऽयमिति यस्य कीर्तिरि-
त्यर्थः । किं च हे अग्रे त्वमहो नक्षि । अभिव्याप्नुहि अस्मान् । अहोभिराप्तुमिति
शाकपूणिः [निरु० ५. २८.] । नशिराप्नोतिकर्मा । यद्वा हेऽह निर्मलस्वभाव अग्रे
नक्षि अस्मद्भोमस्थानं गह । नक्ष गतौ । यदा यदा वयं जुहुयामस्तदा समागहि-